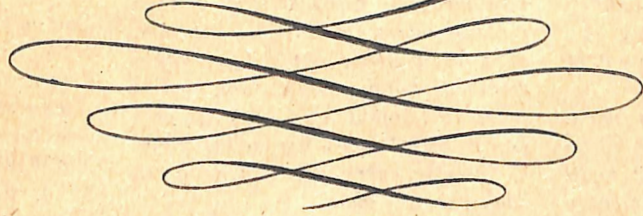

van Mens tot Mens

Orgaan van de Ver. voor Maatschappelijk Werk op Humanistische grondslag „Humanitas” en het Humanistisch Thuisfront

Het Humanisme als achtergrond van het maatschappelijk werk

Dat maatschappelijke werkzaamheid een geestelijke achtergrond nodig heeft, is bij enig nadenken licht in te zien. Menselijke nood is vrijwel steeds betrokken op de hele mens en niet op een deel van de persoonlijkheid. Die hele mens vraagt dan ook onze aandacht. Ons werk — hoe zakelijk en technisch ook — betekent altijd tevens de aandacht van de ander richten op zijn menselijke verantwoordelijkheid. Dit kan de maatschappelijke werker slechts als hij zelf niet alleen een geestelijke achtergrond heeft, maar er zich ook van bewust is. Bovendien behoeft hij die achtergrond om niet onder te gaan in zijn werk.

Een levensbeschouwelijke achtergrond voor ons werk: Dat betekent natuurlijk niet, dat wij de ander voortdurend met „preken” lastig vallen, en ook niet, dat wij ons bij onze hulpverlening beperken tot hen die zeggen op onze grondslag te staan. Het betekent niets meer of minder dan dat wij erkennen, dat wij zelf ons bewust moeten maken wat de betekenis van onze „gewone” mensenliefde is. Dan vooral zal het een duurzame en vruchtbare kracht kunnen zijn in ons maatschappelijk werk.

Wat moet nu die achtergrond zijn? Voor de christenen is dat uiteraard het Christendom; en ook voor de vrijzinnig-godsdienstigen in Humanitas is het duidelijk wat hun grondslag is. Wat moet het echter zijn voor de overgrote meerderheid der buitenkerkelijken in onze kring? Dat is blijkens onze beginselverklaring het moderne humanisme. Toen dat woord voor het eerst uit de studeerkamer in de praktijk trad, had het nog een ongewone klank. Thans echter is het reeds een gebruikelijke aanduiding geworden voor de levensovertuiging van de buitenkerkelijken die zich baseren

op de eerbied voor de mens als geestelijk en zedelijk wezen.

De moderne humanisten gaan niet, zoals het Christendom, uit van een bijzondere openbaring. Dat betekent echter geenszins dat zij nu menen het geheim van het zijn te kunnen doorzien. De humanist ziet zich zelf als een stofje, dat opduikt in de oneindige gang van het gebeuren om daarin ook weer onder te gaan. Maar hij beseft in dat gebeuren als mens tegenwoordiger te zijn van een typisch menselijke verantwoordelijkheid tegenover zich zelf en de ander.

Het humanisme beschikt niet over toverwoorden, die een oplossing inhouden voor alles wat tot nu toe onoplosbaar scheen. Het is precies zo arm en zo rijk als de mens, die ernst maakt met zich zelf. Het geeft geen kant-en-klaar antwoord, maar het stelt een vraag: Wat maken wij van ons leven? En het vraagt vooral ook twee dingen: Moed en trouw. Moed om een taak te aanvaarden, zonder illusies en zonder wanhoop; trouw aan de eigen plaats in het leven, zonder zelfbedrog en zonder uitvluchten. En juist hierdoor is het een levende voedingsbodem voor ons maatschappelijk werk, dat op zijn beurt weer het humanisme maakt tot een praktische werkelijkheid in de wereld.

Vanwege deze samenhang verheug ik me er dan ook over, dat er zo'n goede verstandhouding bestaat tussen Humanitas en het Humanistisch Thuisfront enerzijds, en het Humanistisch Verbond anderzijds. Ik ben er dan ook van overtuigd, dat men in toenemende mate zal beseffen pas dan het humanisme volledig te dienen, als men zijn persoonlijke toewijding aan geen dier arbeidsterreinen van het humanisme onthoudt.

J. VAN PRAAG, Alg. voorz. Hum. Verbond

De naam van ons leden- en contribuantenorgaan

Verscheidende inzendingen hebben wij ontvangen naar aanleiding van deze oproep in het eerste nummer van ons blad.

Een aantal lezers gaf als naam voor het orgaan de suggestie „Van mens tot mens”. De redactie heeft na overweging van alle argumenten besloten deze naam voor het nieuwe orgaan te aanvaarden.

In deze naam komt zeer duidelijk naar voren wat het doel en de betekenis van ons werk is, nl. „Van mens tot mens” het contact te leggen van mens tot mens, klaar staan en bereid zijn tot bijstand indien de ander in moeilijkheden verkeert. Ook ten aanzien van de propaganda die

voor ons werk gemaakt moet worden is deze naam bij uitstek geschikt, deze propaganda immers zal alleen resultaat kunnen opleveren, indien ieder lid bereid is in het gesprek van mens tot mens, familielid, vriend of buur te overtuigen van de noodzaak van ons werk.

Wij menen dus dat de keuze van de naam voor ons nieuwe blad alleszins verantwoord is. Wij spreken de wens uit dat de inhoud van het blad en de belangstelling er voor bij onze lezers deze naam alle eer zullen aandoen.

Rest ons mededeling te doen omtrent de uitslag van de prijsvraag. De eerste prijs, een boekenbon

ter waarde van f 10,—, is toegekend aan H. L. v. Scheepen, Kon. Emma-laan 101, Delft.

De tweede prijs voor de meest originele inzending, een boekenbon van f 5,— is toegekend aan de heer X*), Middenweg 102, Haarlem, die met de naam „Stenen voor brood” naar het oordeel van de redactie bij uitstek voor deze prijs in aanmerking kwam.

Ten slotte zijn de vier troostprijzen toegekend aan: J. Rijshouwer, Nw Kerkhof 39a, Groningen; Sold. M. J. Rudelsheim, Arnhem, Sakken Weimar Kazerne; J. Lokkerbol, Staalwijkstraat 12, Leiden; W. Munts, Bieslandstraat 3c, Rotterdam-N.

En nu gezamenlijk aan de slag om de oplage spoedig op te voeren als bewijs van de sterke groei.

DE REDACTIE

*) Wil de heer X. zijn naam bekendmaken, zodat boekenbon gezonden kan worden.

UIT DE PRACTIJK

1

Op school gaat het met Jantje niet al te best; zijn kleding is enigszins verwaarloosd; de netheid laat te wensen over; meermalen komt hij te laat op school en ja, een enkele keer spijbelt hij wel eens. Bij dit alles komt nog, dat hij zich niet voldoende inspant of kan inspannen en een spoedige vermoeidheid toont. Dit wijst op een onvoldoende nachtrust.

Een rechtgeaard onderwijzer of onderwijzeres laat dit alles niet onberoerd aan zich voorbijgaan. Zo vergaat het ook de onderwijzeres van Jantje. Even zal ze de eerstkomende ouderavond afwachten; daar zal ze wel gelegenheid hebben om met de ouders van Jantje te spreken. Maar op de bewuste avond laten de ouders van Jantje verstek gaan. Dit wijst ook al op een verkeerde instelling, want welk ouderpaar wil niet gebruik maken van de gelegenheid om met de leerkrachten van zijn kind te spreken. De zo hoognodige samenwerking tussen huis en

school kan door het organiseren van ouderavonden zo prachtig bevorderd worden.

Daar de ouders van Jantje van de geboden gelegenheid geen gebruik hebben gemaakt, zal de onderwijzeres het gezin eens opzoeken; zij heeft er geen rust mee dat een van haar leerlingen zienderogen achteruit gaat. Zij besluit dan ook om Donderdagavond het gezin eens te bezoeken en geeft Jantje een briefje mee, waarin ze haar bezoek aankondigt. Zij gaat het liefst op een avond, omdat dan de kans groter is, dat ze vader en moeder beiden thuis treft en waar het belang van het kind een belang van beide ouders is, wil ze gaarne het een en ander bespreken in tegenwoordigheid van vader en moeder.

Lang duurt het bezoek die avond, vele ontstellende dingen hoort deze jonge leerkracht, die zo vol illusies het leven is ingegaan, die zo gaarne het mooie en goede wil. Geen won-

der, dat ze die avond de slaap niet kan vatten, maar als ze eindelijk in slaap valt, dan is het met het vaste besluit: ik zal vechten tot aan het uiterste voor de belangen van mijn Jantje; ik zal zorgen, dat dit kind toch een zo zonnig mogelijke jeugd zal krijgen en ik zal er voor waken alsof het mijn eigen broertje is; onderwijzeres zijn betekent meer dan het kind alleen wat lezen, rekenen en schrijven enz. te leren.

Gelukkig het kind dat een leerkracht krijgt met deze opvatting van haar mooie maar moeilijke taak. Geen wonder, dat de Juf van Jantje Vrijdagmorgen vroeg op school is en uitvoerig verslag doet van haar bevindingen aan de collega's.

Bij allen staat het vast, dat hier iets gedaan moet worden, dat hier ingegrepen dient te worden. Contact wordt gezocht met de Inspectrice van de Kinderpolitie en met de Gem. Dienst voor Sociale Zaken en 't resultaat van vele besprekingen en overwegingen is, dat er voor gijverd zal worden om in dit gezin een gezinsvoogd(es) aangesteld te krijgen. Nadat de kinderrechtter met een en ander uitvoerig op de hoogte is gesteld, komt eindelijk het bericht dat als gezinsvoogd is aangesteld de heer X.

De ouders van Jantje behoren tot de grote groep der onkerkelijken en daarom is omgezien naar een gezinsvoogd, welke de humanistische levensbeschouwing is toegedaan. Zeer terecht natuurlijk!

De taak van de gezinsvoogd in dit gezin zal geen gemakkelijke zijn; ongetwijfeld zal hij stuiten op vele weerstanden en misverstanden, maar als geschoold man op dit terrein zal hij zijn weg wel vinden.

Allereerst gaat hij de rapporten bestuderen, die er over het gezin zijn uitgebracht om zich daarna in verbinding te stellen met de onderwijzeres van Jantje. Zij kan hem waardevolle inlichtingen verschaffen, omdat zij voelt wat Jantje de laatste jaren is te kort gekomen en weet, waaraan dit kind behoefte heeft.

Gewapend met al deze gegevens trekt de gezinsvoogd naar zijn nieuwe pupil.

Hij heeft welbewust overwogen, wat hij die avond zal zeggen, hoe hij zich zal voorstellen en hoe of zijn houding kan zijn, omdat hij weet, dat zijn eerste bezoek van het allergrootste belang is; zijn eerste optreden kan zijn zending doen slagen, maar ook doen mislukken.

Hij weet, dat hij moet trachten de vertrouwensman in het gezin te worden en dat hij niet beschouwd moet worden als de indringer, die door derden is opgedrongen en die nu eens zal uitmaken hetgeen wel en niet mag.

Zijn eerste gesprek is daarop dan ook volkomen ingesteld en als hij na ruim een uur het huis verlaat, dan draagt hij met zich mede het blijde gevoel, dat hij hier wel zal slagen en dat hij hier heel veel kan bereiken voor ons Jantje, die hulp van buiten zo zeer van node heeft.

We zullen later zien, dat zijn taak moeilijk is geweest, maar tevens, dat hij veel heeft kunnen bereiken voor de kleine Jan. Ja, niet alleen voor Jan heeft hij zegenrijk werk gedaan, maar de gehele gezinsfeer heeft hij kunnen opheffen en daarnaast heeft dit werk ook zijn eigen leven verrijkt en heeft hij voldoening in zijn arbeid gevonden.

In een volgend artikeltje zullen we verder schrijven over Jantje en zijn gezinsvoogd. Wel willen we even opmerken, dat de feiten juist zijn weergegeven, maar dat de namen gefingeerd zijn.

h . . .

opvoering van het ledental. En deze

ondering moet er een omdat de basis lat thans gedaan is, maar ook aken wachten, die kunnen worden aan

Er zijn aan de uitvoerige gegevens wijze waarop deze roerd kan worden nen al naar de plaligheden van deze heel of gedeeltelijk Er zijn echter zek boeken. Eén onzer en aantal brieven en, die in aanmerk en komen voor h

Op één na werden eling wilde het gra vegen. Een succes ler de leden van l

Verbond zijn er nog tabrijken die geen lid van „Humanitas” zijn. Het artikel van de hand van de voorzitter van het Verbond, dr J. P. v. Praag, in dit nummer is een welkome aanloop om het gesprek te

nummer

inval/apr '52

is verkocht!

Het behoeft stellig

rmelding. Ik ben

uzen. Daar voert

B. maar een fel

om „Humanitas

10.000 leden te h

at mankeert die

h? Zijn we dan

en de massificerin

Nee, ik gevoel en

or. Er is een tij

est, dat wij „Hu

”-mensen elkaar

soonlijk kenden.

ren een kleine

als we elkaar

amen, waar dan

n was er een bl

men en dan t

inneringen aan

ontmoetingen

ild.

Straks is het waa

ver, dat we op

nitas”-bijeenkomst

groot karton

m moeten sch

dat naambordje op

st moeten dragen.

Wat blijft er dan

leen dit gemeenschappelijk tegen!

in hebben, dat zij lid zijn Piet van de Tegenkant.

De naam van ons leden- en contribuantenorgaan

Verschillende
wij ontvangen
deze oproep in
van ons blad.

Een aantal le-
voor het orgaan
mens tot mens".
na overweging v
besloten deze, na
orgaan te aanvaar

In deze naam
lijk naar voren u
betekenis van ons
mens tot mens".
gen van mens tot
en bereid zijn tot
ander in moeilijke
ten aanzien van

nummer
mrt/apr '52
is verknipt!

★ ★ ★ ★

Op school gaat
al te best; zijn kl
verwaarloosd; de
wensen over; meer
laat op school en
spijbelt hij wel
komt nog, dat hij
de inspanning of kan
spoedige vermoei
wijst op een onvol

Een rechtgeaard
onderwijzeres laat
beroerd aan zich
vergaat het ook
van Jantje. Even
mende ouderavond
zal ze wel gelegen
met de ouders van
Maar op de bewus
ouders van Jantje
wijst ook al op
stelling, want we
niet gebruik maken

heid om met de leerkrachten van
zijn kind te spreken. De zo hoog-
nodige samenwerking tussen huis en

jonge leerkracht, die zo vol illusies
het leven is ingegaan, die zo gaarne
het mooie en goede wil. Geen won-

et worden
geschiedt,
zal alleen
en, indien
t gesprek
lid, vriend
de nood-

keuze van
blad al-
ij spreken
d van het
er voor bij
eer zullen

doen om-
prijsvraag.
boekenbon

★ ★ ★

seren van
bevoerdert

antie van
geen ge-
al de on-
is opzoe-
mee dat
nderogen
dan ook
ezin eens
antie een
ur bezoek
liefst op
kans gro-
ler beiden
lang van
an beide
et een en
uwoordig-

ie avond,
port deze

deringen is dikwijls ook een ambtenaar
van de Dienst aanwezig, die hen van
advies kan dienen. Het persoonlijk con-
tact met voorzitter en collega's is ook
bevorderlijk voor het hechter worden
van de band die allen bindt.

Als men zich heeft aangemeld om als
vrijwillige verzorger werkzaam te mo-
gen zijn, wordt er door de Dienst een
onderzoek naar de persoon ingesteld.
Heeft dit onderzoek een gunstig resul-
taat, dan wordt men officieel door de
Burgerlijke Instelling voor Maatschappe-
lijke Zorg, huiselijk steeds B.I.M.Z. ge-
noemd, aangesteld.

Het spreekt vanzelf dat aan de vrijwil-
lige verzorger bepaalde eisen worden
gesteld. Maar behalve die door de
Dienst gestelde eisen moet de verzor-
ger nog over andere kwaliteiten be-
schikken. De verzorgden die ons wor-
den toegewezen, behoeven naast de ma-
teriële steun ook de nodige morele
hulp. Een bemoedigend woord, een
kleine attentie op een verjaardag, het
schrijven van een verzoekschrift, het
verschaffen van raad, maar vooral het
zijn van een goede vriend die bereid is
samen de moeilijkheden die zijn gerezen
te bespreken en zo mogelijk te over-
winnen en tegen wie de verzorgde zich
vrij kan uitspreken, dit alles moet de
vrijwillige verzorger kunnen geven.
Maar als u dan ook de vertrouwde van
de mensen bent geworden, geeft het
werk u zoveel voldoening dat u er
slechts node mee kunt ophouden.

Het ideaal is, dat elke verzorger
slechts een viertal verzorgden heeft.
Door het betrekkelijk gering aantal ver-
zorgers en het steeds groeiende aantal
verzorgden dat ons wordt toegewezen
is de toestand momenteel echter zo, dat
de meesten van ons er zes tot acht
hebben. Dit is te veel en het werk lijdt
er onder. Ingevolge de bestaande be-
palingen moet de uitkering tussen Don-
derdag 12 uur en Zaterdag 12 uur bij
de verzorgden worden thuisgebracht.
Daar de meeste verzorgers nog werk-
zaam zijn, kunnen zij slechts in de
avonduren hun mensen bezoeken.

Het spreekt vanzelf dat, als men op
een avond zes tot acht adressen bezoeken
moet, men niet veel tijd voor het
maken van een praatje overhoudt, het-
geen toch gewenst zou zijn met het
oog op de vorengeschetste taak van de
verzorger. Tot onze spijt moet worden
gezegd dat er bij onze leden weinig be-
grip bestaat voor het prachtige arbeids-
terrein dat hier voor hen open ligt. Het
is uiterst moeilijk om geschikte krach-
ten bereid te vinden als vrijwillige ver-
zorger werkzaam te zijn. Velen vrezen
dat dit werk volkomen beslag zal leg-
gen op hun vrije tijd. Dit is echter
niet zo, als we maar voldoende verzor-
gers hadden. Als wij er in konden sla-
gen zoveel medewerkers te werven dat
ieder slechts vier verzorgden toege-
wezen kon krijgen, dan zou ongeveer

Wij hopen dat deze oproep het ge-
wenste gevolg zal hebben.

Degene, die de taak is opgedragen
het ledental van een organisatie om-
hoog te brengen en die daartoe in
overleg met anderen een bepaald
plan naar voren brengt, krijgt dik-
wijls te horen: „Je kunt het zo wel
opzetten, maar er zal praktisch toch
niets van terecht komen wat je je
voorstelt”.

Er zijn altijd talrijke pessimisten
in dit aards bestaan en dat is maar
goed ook. Zij immers behoeden je
voor een al te groot optimisme, zij
dragen er zorg voor dat je met beide
benen op de grond blijft staan. Het
is ongetwijfeld een moeilijke taak om
in een tijd van sterk teruggaande
economische omstandigheden, in een
periode van toenemende werkloos-
heid en de daaruit voortvloeiende
gevolgen toch te trachten te komen
tot stevige financiële fundering door

twee uren per week voldoende zijn
voor het bezoeken daarvan. Daarbij
komt dan nog eenmaal per maand het
bezoeken van de wijkvergadering, waar-
mede ongeveer twee uren gemoeid zijn.
Enkele bijkomende werkzaamheden
kunt u thuis doen, als: gereedmaken
van de uitkeringsgelden en de verant-
woording daarvan op een staat, corres-
pondentie met voorzitter en Dienst,
enz. Deze werkzaamheden hebben niet
veel te betekenen. Dit is alles.

Mogen wij u, dames en heren (maar
vooral: dames, daar dit werk zo bij-
zonder geëigend is voor een vrouw en
zij ook meestal de gelegenheid heeft
om de verzorgden overdag te bezoeken),
daarom uitnodigen om u als vrijwillige
verzorgster of verzorger voor onze ver-
eniging aan te melden? U zult er geen
spijt van hebben, u versterkt er de po-
sitie van onze vereniging voor wat dit
deel van het maatschappelijk werk be-
treft mee, u dient er de belangen mee
van de gelijkgezinden onder de verzorg-
den en u stelt de kleine groep vrijwil-
lige verzorgers, die overbelast zijn, in
de gelegenheid hun werk nóg beter te
doen dan zij het tot dusverre deden.
Overwin dus uw schroom en meldt u
aan. Het Centraalbureau en het bureau
van de afdeling Amsterdam zullen
gaarne uw aanmeldingen ontvangen en
doorgeven.

Wij hopen dat deze oproep het ge-
wenste gevolg zal hebben.

J. J. G. VRIESE,

voorzitter Sectie Vrijwillige Ver-
zorging van de afd. Amsterdam
van de Ver. „Humanitas”.

En toch...

opvoering van het ledental. En deze
fundering moet er komen, niet al-
leen omdat de basis voor het werk
dat thans gedaan moet worden te
smal is, maar ook omdat nieuwe
taken wachten, die helaas nog niet
kunnen worden aangepakt.

Er zijn aan de afdelingsbesturen
uitvoerige gegevens verstrekt over de
wijze waarop deze ledenwinactie ge-
voerd kan worden. Uiteraard kan
men al naar de plaatselijke omstan-
digheden van deze gedachten ge-
heel of gedeeltelijk gebruik maken.
Er zijn echter zeker resultaten te
boeken. Eén onzer afdelingen zond
een aantal brieven aan plaatsgeno-
ten, die in aanmerking zouden kun-
nen komen voor het lidmaatschap.
Op één na werden allen lid, de en-
keling wilde het graag nog eens over-
wegen. Een succes van 90 pct. On-
der de leden van het Humanistisch

Verbond zijn er nog talrijken die
geen lid van „Humanitas” zijn. Het
artikel van de hand van de voorzit-
ter van het Verbond, dr J. P. v.
Praag, in dit nummer is een wel-
kome aanloop om het gesprek te
openen en hen te wijzen op de
noodzaak om ons werk te steunen.

10.000 leden per eind April is een
zware opdracht, wij geven dit grif
toe. Voor een aantal afdelingen is
een ledenwinst van 100 pct te ver-
wachten, voor andere afdelingen
is 20 à 25 pct reeds zeer veel. En
toch...?

En toch..., de voorbeelden die
wij uit het land krijgen bewijzen, dat
de mogelijkheden zeer vele zijn en te
verwezenlijken. Indien ieder lid aan-
pakt, niemand zijn plicht verzaakt,
indien de leuze is:

„EEN VOOR ALLEN EN
ALLEN VOOR EEN”

dan zullen wij er komen.

Welnu dan, allen met elkaar aan-
gepakt, de schouders er onder, dan
komt het zeker in orde.

Altijd tegen

Het behoeft stellig geen 's hemelsnaam over van de
vermelding. Ik ben tegen gezelligheid? Natuurlijk, ik
leuzen. Daar voert die J. weet wel, wanneer al mijn
de B. maar een felle ac- voorouders van het jaar
tie om „Humanitas” aan 1300 af zich rondom mij
de 10.000 leden te helpen. zouden verzamelen, dan zelfde
Wat mankeert die man zou het een massa zijn ge van de geringe snelheid
toch? Zijn we dan niet van ongeveer één miljoen die het geluid in de Apol-
tegen de massificering? mensen en dat zouden lo-hal heeft.

Nee, ik gevoel er niets dan allemaal familieleden
voor. Er is een tijd ge- zijn.
weest, dat wij „Humani- Stellig zou de bet-over-
tas”-mensen elkaar allen grootmoeder van mijn
persoonlijk kenden. We over-grootvader, mijn over-
waren een kleine familie grootmoeder van mijn
en als we elkaar tegen bet-overgrootmoeder — van
kwamen, waar dan ook, moeders zijde — niet her-
dan was er een blij her- kennen, maar, nogmaals
kennen en dan werden het bleef dan toch in de
herinneringen aan vroege- familie.
her ontmoetingen opge- Evenwel, die 10.000
haald. „Humanitas”-leden van Jo

Straks is het waarachtig de Bruyn, dat zijn men-
zo ver, dat we op „Hu- sen uit Zuid en Noord, uit
manitas”-bijeenkomsten op Oost en West, mensen van
een groot karton onze heel verschillende licha-
naam moeten schilderen melijke en geestelijke
en dat naambordje op onze structuur, mensen, die al-
borst moeten dragen, leen dit gemeenschappelijk
Wat blijft er dan in hebben, dat zij lid zijn Tegen!

Piet van de Tegenkant.

van „Humanitas”.

Wil je ze bij elkaar
hebben, die 10.000 leden,
dan heb je een zaal nodig
twee maal zo groot als de
Apollo-hal in Amsterdam
en als onze voorzitter-
minister daar het woord
voert, dan zal de achter-
ste rij, pas tien minuten
nadat hij een woord heeft
uitgesproken, dat zelfde
woord verstaan, ten gevol-
ge van de geringe snelheid
die het geluid in de Apol-
lo-hal heeft.

Neen en nogmaals neen.
Ik gevoel er niets voor.
Geef mij maar het pijpen-
laatje van het Utrechtse
N.V.-huis, waar we bijeen-
kwamen toen we werkelijk
nog een familie vorm-
den.

U begrijpt, ik doe niet
mee. Ik win geen lid en
als u nu bent van dezelf-
de soort als ik, ik bedoel
van het soort, dat altijd
tegen is, dan doet u dus
niet hetzelfde als wat ik
van plan ben en... een-
heid der tegendelen, dan
krijgt Jo toch zijn zin.

Maar u weet het. Ik ben
Tegen!

In Holland staat een huis

In het 's winters zo stille Vierhouten was het Woensdag 28 Maart jl. een hele drukte. Wapperende vlaggen aan de Elspeterbosweg markeerden de toegang tot „De Eikenhoeve”, het nieuwe militaire tehuis van het Humanistisch Thuisfront. „De Eikenhoeve”, vroeger boerderij, later kamphuis van de Stichting „Voor Zon en Vrijheid”, is nu omgetoverd tot een waarlijk gezellig militair home. Een prettig tehuis met een vriendelijk interieur, waar men zich direct „thuis” voelt. Beneden een gezellige recreatiezaal en boven een rustige lees- en studiezaal en in de onmiddellijke nabijheid een ruime werkplaats, waarin de militaire naar hartelust kunnen schilderen, tekenen, pottenbakken, boetsen en zelfs een eigen gitaar en mandoline kunnen bouwen.

Evert A. Vermeer, voorzitter van het Humanistisch Thuisfront, sprak in zijn begroetingstoespraak zijn grote blijdschap uit over zoveel belangstelling van militaire- en burgerautoriteiten en over hetgeen hier in enkele weken tot stand was gebracht. Nu de nieuwe defensie-maatregelen het nodig maken, dat op de Veluwe nieuwe kampementen moesten worden gebouwd, is het probleem van een goede vrije-tijdsbesteding voor de militairen zéér urgent geworden. Het Humanistisch Thuisfront is van mening, dat hier een taak ligt voor overheid en volk samen. Het gaat niet alleen om de militaire weerbaarheid, maar ook om de geestelijke weerstand. Op het gebied van de geestelijke verzorging is de laatste jaren voortreffelijk werk gedaan, maar men kan niet ontkennen, dat de onkerkelijkheid in ons land groot is geworden en nog steeds groter wordt. Samen met de rooms-katholieken en protestanten betreuen wij dit verschijnsel, omdat dit vaak betekent het gaan naar het negatieve. Wij, humanisten, willen proberen een negatieve onkerkelijkheid om te buigen tot een positieve levensbeschouwing, ten einde degenen, die geestelijk geen houvast hebben, te behoeden voor het nihilisme. De staatssecretaris van Oorlog, mr F. J. Kranenburg, die het militaire tehuis opende, juichte het toe, dat juist in deze omgeving, waar voor de militairen zo weinig recreatiemogelijkheid is, dit

tehuis is gesticht. Wij prijzen ons gelukkig, zo zei mr Kranenburg, dat het Humanistisch Thuisfront opnieuw een stap heeft gedaan ter bevordering van de geestelijke weerbaarheid.

Het werk, door het Humanistisch Thuisfront begonnen, heeft erkenning en respect bij allen afgedwongen. Vooral de wijze waarop men zich voorstelt deze taak te vervullen, nl. door gelegenheid te scheppen voor hoofd- en handenarbeid. De kans zal gegeven moeten worden om dit werk uit te breiden. We

hopen hier in Nunspeet iets tot stand te brengen dat van betekenis zal zijn, zowel op het gebied van de cultuur (muziek, toneel) als op dat van de sport en de studie. We weten, dat er tekorten zijn, waar wij als overheid geen antwoord op kunnen geven, maar daarom is het zo gelukkig, dat het Humanistisch Thuisfront hier aan de kop gaat. Er ligt hier een mooie en dankbare taak voor het Humanisme, dat daarmee een eeuwenoude traditie kan bestendigen, aldus mr Kranenburg.

Wij, van het thuisfront, kunnen met recht trots zijn op dit tweede militaire tehuis, maar ook over hetgeen op deze openingsdag tot ons is gezegd, waaruit waardering en erkenning sprak voor ons werk. Daarom was 28 Maart een belangrijke dag voor het Humanistische Thuisfront.

Het komt in de bus

f 1,— aan postzegels plakken op een 6 cent briefkaart en zenden aan het Humanistisch Thuisfront, Centraal Bureau Hekelveld 16, Amsterdam,

of

f 1,— per postwissel zenden aan het Humanistisch Thuisfront, Centraal Bureau Hekelveld 16, Amsterdam,

of

f 1,— storten of overschrijven op girorekening 523634 van het Humanistisch Thuisfront, Centraal Bureau Hekelveld 16, Amsterdam, of

f 1,— laten overboeken op de rekening van het Humanistisch Thuisfront, Centraal Bureau Hekelveld 16, Amsterdam, bij De Twentsche Bank N.V., hoofdkantoor Amsterdam.

Eén van deze mogelijkheden vandaag nog gedaan, dan komt het morgen in onze bus.

Belangrijk werk voor een gulden

Het stichten en instandhouden van militaire tehuizen is een onderdeel — zij het dan een belangrijk onderdeel — van het vele werk, dat door het Humanistisch Thuisfront ten behoeve van de militairen wordt gedaan. Voor een groot deel moet dit werk gefinancierd worden uit particuliere middelen. Het is daarom, dat het Humanistisch Thuisfront een beroep doet op de burgerij om door een kleine jaarlijkse bijdrage dit belangrijke werk financieel mogelijk te maken. Het „instituut van contribuanten” is één van de middelen, waardoor het Humanistisch Thuisfront een bron van inkomsten kan verkrijgen. Een ieder, die het werk van het Humanistisch Thuisfront wil steunen, kan dit doen door zich aan te melden als contribuant tegen een minimum-bijdrage van slechts f 1,— per jaar. De financiële zorgen van het Humanistisch Thuisfront kunnen enigszins verlicht worden door een bijdrage te storten op onze girorekening nr 523634, onze rekening bij De Twentsche Bank, hoofdkantoor Amsterdam, door een postwissel te zenden of de bijdrage in postzegels op een briefkaart te plakken.

Nationale Raad Welzijn Militairen

Dezer dagen werd in het leven geroepen de „Nationale Raad Welzijn Militairen”, onder voorzitterschap van Zijne Koninklijke Hoogheid de Prins der Nederlanden.

De Nationale Raad Welzijn Militairen beoogt een hoog niet-ambtelijk trefpunt te zijn, waarin militaire en burger-ambtelijke instanties samenkomen met de kerken, maatschappelijke organisaties en het bedrijfsleven, om in algemene zin het welzijn te behartigen van de militairen en gedemobiliseerden, op welke immers voor de defensie van ons land zo zware lasten worden en werden gelegd. De Nationale Raad stelt zich dus ten doel het bevorderen van de welzijnsverzorging van de militairen van zee-, land- en luchtmacht; welzijnsverzorging zo ruim te stellen, dat behalve aan ontwikkeling, ontspanning en vrije-tijdsbesteding, vooral ook aandacht wordt geschonken aan de sociale belangen van de militair, die als gevolg van de langere diensttijd in het gedrang kunnen komen.

In de jaren 1948—1951 heeft de Nationale Demobilisatieraad reeds contacten gelegd tussen de militaire en civiele ambtelijke wereld enerzijds en de kerken en de burgermaatschappij anderzijds. Deze waardevolle verbindingen worden nu in de nieuw opgerichte Raad bestendigd voor de welzijnsverzorging van de militairen, die hun taak hebben in de rechtstreekse beveling van ons volk.

De werkzaamheden van de Nationale Raad Welzijn Militairen zullen in grote lijnen omvatten het aanmoedigen en samenbrengen van het particulier initiatief, het onderhouden van een goed contact tussen de overheid en dit particulier initiatief, en het tot elkaar brengen van het Nederlandse volk en zijn krijgsmacht. De behandeling van *individuele gevallen* zal worden overgelaten aan de daarvoor aangewezen militaire, civiele, kerkelijke en maatschappelijke instanties.

Tot de Raad zijn toegetreden representatieve figuren uit het Nederlandse geestelijke en maatschappelijke leven: kerken, jeugdorganisaties, thuisfronten, werkgevers en werknemers, vrouwenorganisaties en het Nederlandse cultuurleven. Vertegenwoordigers van de ministeries zijn als adviseurs aan de Raad toegevoegd.

Als vice-voorzitters hebben in de Raad zitting genomen prof. dr J. E. de Quay en de heer M. A. Reinalda, commissarissen der Koningin, onderscheidenlijk in de provincies Noord-Brabant en Utrecht.

Humanistisch Thuisfront voert „Stenen-actie”

Brood.

Heeft u zich wel eens afgevraagd hoeveel kilo's meel er dagelijks verwerkt moeten worden om onze militairen één dag van brood te voorzien? Het is ruim voldoende voor twee broodmaaltijden van 35.000 gezinnen of voor alle inwoners van plaatsen, zoals bijv. Groningen en Eindhoven.

Stenen

Heeft u zich ook wel eens afgevraagd hoeveel lectuur er dagelijks voor de militairen nodig is om het genuttigd brood niet te laten verstenen?

De bibliotheken in de militaire tehuizen vragen geregeld om aanvulling. De militairen in de kazernes en hospitalen, op Korea, Nieuw-Guinea en in de West doen wij een geweldig

plezier, wanneer zij zo nu en dan een goed boek of tijdschrift ontvangen. Het ligt in uw vermogen ons voldoende van deze „stenen” te voorzien. Brood ontvangen de militairen voldoende. Wij samen zorgen voor „stenen”. Zendt boeken en tijdschriften aan het Centraal Bureau van het Humanistisch Thuisfront, Hekelveld 16 te Amsterdam (Centrum). Het Humanistisch Thuisfront zorgt dan voor de rest.

Pinksterpakketten voor Korea-militairen

In samenwerking met de Sectie Welzijnszorg. (Bureau Overzeese Zaken) van het ministerie van Oorlog is het Humanistisch Thuisfront op het ogenblik bezig een 900 pakketten te verzorgen voor alle militairen van het Nederlands Detachement Verenigde Naties op Korea. Het is de bedoeling, dat deze pakketten met Pinksteren in Korea zijn en als Pinksterpakket worden uitgereikt. Iedere financiële bijdrage — hoe klein ook — is welkom en kan gestort worden op girorekening nr 523634 van het Centraal Bureau of door middel van een postwissel onder vermelding van „Bijdrage Korea-pakketten”.

Militaire adressen

Het Humanistisch Thuisfront rekent zich o.a. tot taak het leggen en onderhouden van contact met militairen in Nederland, Nieuw-Guinea, West-Indië, Korea en met de militairen in de hospitalen en sanatoria door het zenden van persoonlijke brieven, boeken, tijdschriften etc.

Desgewenst geeft het Humanistisch Thuisfront ook raad, hulp en bijstand in al die gevallen, waarin militairen of hun familie dit behoeven. Militairen of familie van militairen, die dit contact met het Humanistisch Thuisfront op prijs stellen, kunnen militair adres zenden aan het Centraal Bureau, Hekelveld 16 te Amsterdam, telefoon 38583.

AMSTERDAM

Wie?

In Amsterdam wordt iemand gezocht die op zich wil nemen, om met een invalide dame te gaan rijden. Inlichtingen op de Stadhouderskade 139, tel. 99679.

NIEUWS
UIT GEWESTEN EN
AFDELINGEN

HUMANITAS

AMSTELVEEN

Donderdag 24 April houdt de afdeling Amstelveen een propaganda-avond in „De Amstelhoek”, Amstelveenseweg 1156, 's avonds 8 uur, waar de heer C. v. d. Lende spreekt over het onderwerp: „Arbeid voor onvolwaardigen”. Tevens zullen enige films worden vertoond.

Wij wekken alle vrienden in Amstelveen, maar ook in Amsterdam-Zuid op, om deze avond te bezoeken.

DELFT

14 Maart hield onze afdeling een „Praatavond” voor haar medewerkers (sters). De voorzitter hield een korte inleiding over het werk in het algemeen, waarna er vragen gesteld konden worden, waar een druk gebruik van werd gemaakt.

Deze avond was belegd op verzoek van enkele medewerkers. Het gebeurt nl. nog al eens, dat aan deze mensen vragen worden gesteld omtrent het werk van Humanitas en de verschillende secties, waarop zij het antwoord schuldig moeten blijven.

Om nu de mensen, die werken voor bijv. Reclamering, Kinderbescherming, ook eens wat van de Gezinsverzorging te laten horen en omgekeerd, was deze avond belegd.

Hij is zo geslaagd, dat besloten werd er over enige maanden weer een te houden, ook om het contact met de medewerkers te verstevigen.

RECTIFICATIE

In ons vorig nummer is de naam van de voorzitter van het Gewest Zuid-Holland verkeerd opgenomen. Deze moet zijn: P. A. Weymar, 's-Gravenhage.

ONTVANGEN BOEKWERKEN

De Salamander

Wij ontvingen een Salamander boekje, uitgegeven ter gelegenheid van het verschijnen van de 100ste titel in de Salamanderreeks. Het bevat op smakvolle wijze een overzicht van de geschiedenis van deze reeks en een overzicht van de vijf nieuwe uitgaven,

waaronder zich de 100ste bevindt.

Wij memoreren dit heuglijke feit met veel genoegen, omdat in deze goedkope reeks, momenteel gebonden f 2,50 per stuk, tal van goede romans uit binnen- en buitenland zijn opgenomen. De uitgever, Em. Querido, heeft met deze reeks een belangrijke culturele bijdrage geleverd. Onze hartelijke gelukwensen, vergezeld van de hoop, dat nog vele goede uitgaven in de komende jaren zullen verschijnen.

J. d. B.

R. Beumer, „Hoe leid ik een vereniging?”. Meulenhof 1951, f 3,90.

De schrijver geeft in dit boekje een overzicht van de organisatievormen, die zich in de praktijk voordoen. Ook voor hen, die reeds jaren „in het vak” zijn, vrijwillig of als bezoldigde kracht, bevat het boekje vele behartigenswaardige opmerkingen en wenken. Het is zeer

aan te bevelen hiervan kennis te nemen.

L. M. Winkelman, „Verbondenheid” en „De Taal van 't Hart”. Twee bundeltjes volkspoëzie. Verschillende van deze eenvoudige gedichtjes vonden reeds een plaats in „De Blauwe Vaan”. Het is een genoegen ze te lezen. De uitgever A. Storm te Utrecht gaf een verzorgde en smakvolle uitvoering.

✱

REDACTIE:

J. de Bruijn — J. A. Terlingen
Redactie- en administratie-adres:
Vondelstraat 61, Amsterdam (W.)
Telefoon 89786

Blindemannetje spelen

VROEGER ... EN NU?

Weet U nog hoe U als kind met de blinddoek voor stond? Klaterend klonk de lach van de vluchtende vriendjes. Dat was leuk, dat was spel.

Nu is die onbezorgde jeugd voorbij en sindsdien is er veel veranderd in Uw leven. Maar één ding is gebleven. U tast nog in het duister rond. U mist zekerheid - over de weg die U moet volgen om het beste voor Uw gezin te bereiken.

Honderdduizenden andere Nederlandse huisvaders en huismoeders hebben die zekerheid wel. Want tezamen zijn zij als leden van een coöperatie eigenaars van de winkels en van de overige bedrijven van die coöperatie. Dat geeft hun voordeel en zekerheid. In hun eigen zaak krijgen zij het allerbeste voor hun geld en betalen zij niet meer dan beslist nodig is.

U hoort er ook bij!

Coöperatie

Niet om het gewin - maar voor het gezin.